ઉપયોગને માટે.

શ્રી મહાપ્રભુજીનું પ્રાગટ્ય

સાથે

નિત્ય નિયમ.

સંસ્કૃત ઉપરથી ગુજરાતી કરનાર,

તથા

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

શાસ્ત્રી. ત્રિભુવન લલ્લુભાઈ.

અમદાવાદ.

"સત્યોદય" પ્રેસ.

સંવત ૧૯૪૬ — સને ૧૮૯૦.

વૈષ્ણવોને માટે

શ્રી મહાપ્રભુજીનું પ્રાગટ્ય સાથે નિત્ય નિયમ.

મંગલાચરણ.

શ્રી કૃષ્ણાયનમઃ ॥ ॥ *શ્રીગોવર્દ્ધનનાથ પાદયુગલંહૈયંગવિન પ્રિયં, નિત્યં શ્રીમથુરાધિપંસુખકરં શ્રીવિઠ્ઠલેશંમુદા ॥ શ્રીમદ્દ્વારવતિસગોકુલપતિઃ શ્રીગોકૂલેંદુવિભૂ, શ્રીમન્મન્મથમોહનંનટવરં શ્રીબાલકૃષ્ણંભજે-ત્ ॥૧॥ ચિંતાસંતાનહંતારો યત્પાદાન્બુજરેણવઃ ॥ સ્વ યાનાંતાન્નિજાચાર્યાન્પ્રણમામિમુહુર્મુહુઃ ॥૨॥ યદનુગ્રહતો જંતુ સર્વદુઃખાનિકોભવેત્ ॥ તમહં સર્વદાવંદે શ્રીમદ્વલ્લભનંદનં ॥૩॥ સાયંકુઞ્જાલયસ્થં સન્મુખવિલસત્સ્વર્ણપાત્રં સુધાત્રં, રાજદ્યજ્ઞોપવીતં પરિતનવસનંગૌરતાંભોજવક્ત્રં ॥ પ્રાણાનીયમ્યનાસાપુટનિહિતકરં કર્ણરાજદ્ધિમૌક્તં, વંદેર્ધોન્મીલિતાક્ષંમૃગમદતિલકં વિઠ્ઠલેશંસુકેશં ॥૪॥ +શ્રીમદ્ગિરિધરાખ્યગોવિંદ બાલકૃષ્ણાખ્ય વલ્લભં ॥રઘુયદુકુલાધિશૌ ઘનશ્યામાન્નમામ્યહં ॥૫॥ ॥ઇતિ મંગલાચરણ ॥

---

*શ્રીનાથજી ૧ નવનીતપ્રીયાજી. ૨ મથુરાનાથજી ૩ વિઠ્ઠલેશરાયજી ૪ દ્વારકાંનાથજી ૫ ગોકુલનાથજી ૬ ગોકુલચંદ્રમાજી ૭ મદનમોહનજી ૮ નટવરલાલજી ૯ બાલકૃષ્ણજી ૧૦ એ રીતે નમસ્કાર કરીને.

+શ્રી ગીરધરજી ૧ શ્રી ગોવિંદજી ૨ શ્રી બાલકૃષ્ણજી ૩ શ્રી ગોકુલનાથજી ૪ શ્રીરઘુનાજી ૫ શ્રીયદુનાથજી ૬ શ્રીઘનસ્યામજી ૭ એ રીતે ગોસાંઇજીના બાળકોને નમસ્કાર કરીને.

શ્રી વલ્લભાચાર્યની ઉત્પતિ.

†ગોલોક નામનુ ભગવદ્ધામ (વૈકુંઠ)માં કરૂણારસને વશ્ય થઇ વિહાર કરનાર શ્રી કૃષ્ણ પરમાત્માએ વિચાર કર્યો કે, વેદમાં તથા પુરાણોમાં મારા સ્વરૂપના નિરૂપણવાળો યથાર્થ શુધ્ધાદ્વૈતમત છે, તે હાલ પૃથ્વી વિષે લુપ્ત થઇ ગયો છે, માયાવાદિ લોકોએ (શ્રૈતસ્માર્ત વાલા લોક) શ્રુતિઓના અર્થનો અનર્થ કરવાથી શ્રી ભગવત સેવા પણ લુપ્ત થઇ ગઇ છે, માટે હું પૃથ્વી ઉપર, પ્રગટ થઇને, માયા વાદીનો, દ્વૈતમત નિવારણ કરી શુદ્ધ અદ્વૈત મતનો પ્રકાશ કરવો. ને મારી સેવા કરનારા જીવોના સમુહો બીજા માર્ગોમાં ભમે છે, તેઓને મારી પ્રાપ્તી થવા માટે પુષ્ટી ભકિત માર્ગનો બોધ કરવો એટલા સારૂ પૃથ્વી ઉપર પ્રગટ થવું, ને વળી કૃષ્ણ અવત્તારમાં ગોપીયોને કહ્યું હતું કે હું ઘણા કાળ પર્યંત તમારૂ ભજન કરૂ તોપણ તમારી શુધ્ધ ભકિતરૂપી રણથી મુકત થાઊં નહીં એ પ્રમાણે પોતે વચનથી બંધાયાતા, માટે શ્રી વલ્લભાચાર્ય રૂપથી કૃષ્ણ પોતે પ્રગટ થઇને ગોપીયોના ભાવથી ભજન માર્ગ પ્રવરતાવા સારૂ ને*સો સોમ યાગ કરવાથી તેના વંશમાં ઇશ્વર ઊત્પન્ન થાય એમ વેદ વાકય છે માટે ઉપર બતાવેલાં કારણો સારૂ પોતે શ્રી કૃષ્ણ ભગવાન સોમયાજી યજ્ઞ નારાયણ ભટ્ટના વંશમાં લક્ષમણ ભટ્ટ નામના તેલંગ બ્રાહ્મણ દક્ષિણ દેશમાં કાંકરખમ નામના ગામમાં રહેતા હતા અને એમની સ્ત્રીનુ

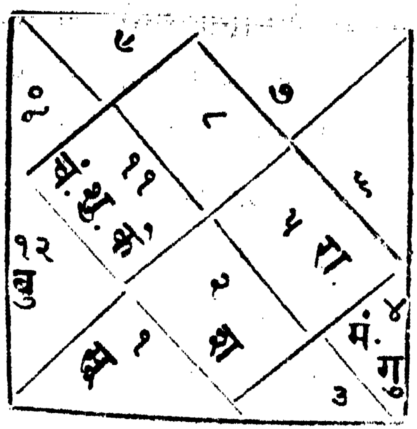
† આ કથા શ્રી વલ્લભદિગ્વીજય નામના ગ્રંથમાં છે તેમાંથિ પ્રસ્તુતોપયોગી-લખિ-છે.

* એટલે જેના વંશમાં પાંચ પેઢી સુધી સરખા સોમયાગ થાય તેના વંશમાં ઇશ્વર જન્મ લે એવો જેનો નિશ્ચય છે.

નામ ઈલ્લમાગારુ હતું એ બન્ને વસુદેવ દેવકીનો અવતાર હતાં એ લક્ષ્મણ ભટ્ટના ઘરમાં ને ઈલ્લમાગારના ગર્ભમાં પ્રભુયે પોતાનો આવેશ કર્યો તેદીવસથી ઇલ્લમાગારના દેહમાં પ્રકાશ વધવા લાગ્યો ને શાસ્ત્ર વિષયમાં ઇલ્લમાગારુ તુરતજ તેનો ઉત્તર દેવા લાગ્યાં, એ જોઈને સર્વે લોકોએ નિશ્ચય કર્યો કે એના ગર્ભમાં કોઇ મહાપુરૂષછે, એમ કરતાં, થોડા દીવસ ગયા પછી સોમયાગો સંબંધી સવા લક્ષ બ્રાહ્મણો જમાડવાના બાકી હતા તેથી લક્ષ્મણ ભટ્ટજી સહકુટંબ પોતે કાશી યાત્રા કરવા નીકળ્યા પછી થોડા દીવસમાં કાશીમાં આવી બ્રહ્મભોજનરૂપી સત્ર (યજ્ઞ)નો આરંભ કર્યો ત્યાર પછી કેટલાક દીવસે ખબર આવી કે પશ્ચિમ દીશામાંથી પાદસાહ સેના લઇ દીલ્હી આવ્યોછે, ને થોડા દીવસે કાશીમાં આવશે આ વાત સાંભળવાથી કાશીના રહેનાર લોકો ભયને લીધે બીજા દેશમાં જવા નીકળ્યા તે મળતા પ્રભુ ઇચ્છાયે લક્ષ્મણ ભટ્ટજી પણ પાછા સ્વદેશ જવા નિકળ્યા, ચાલતાં ચાલતાં અઢાર મજલ ઉપર ગયા ત્યાં ચંપારણ્યનામાના વનમાં ઈલ્લમાગારુને પ્રસવ થયો, તે ગર્ભને કાચો જાણીને ત્યાં એકાંત સ્થળમાં એક સુંદરઝાડ નિચે મુકી દીધો, આ વૃત્તાંતથી ખેદ પામેલા લક્ષ્મણ ભટ્ટજી ત્યાંથી ચાલી સમીપમાં એક ચોરા નામનું શેહેર હતું ત્યાંહ જઇને રહ્યા, પછી એવી વાત સાંભળિ કે કાશીમાં મ્લેચ્છ લોકો આવ્યા નથી, માટે ઉપદ્રવ થયો નથી. એથી ફરીથી પેલા સવા લક્ષ પૈકી કાંઇક બ્રાહ્મણ જમાડવાના બાકી હતા તેથી કાસી તરફ ચાલતાં પેલા ચંપારણ્યમાં પ્રસવ થયો હતો ત્યાં આવ્યા, એટલે માતાજી ઇલ્લમાગારુ પોતે જ્યાં ગર્ભ મુકી દીધો હતો ત્યાં જોવા ગયાં ત્યારે એવી શોભા જોવામાં આવી કે મંડલાકૃતિ બાર હાથના

વિસ્તારમાં અગ્નિનિ જ્વાલા દેખાવા લાગી, તેના મધ્યમાં મહાપ્રભુજી બાળક રૂપે પોતાના જમણા પગનો અંગુઠો ધાવતા હતા, ને ત્યાં બ્રહ્માદિક દેવો સ્તુતિ કરતા હતા આવો પ્રકાર ઇલ્લમાગારૂએ દુઃથી જોયો કે પોતાના સ્તનમાંથી દુધનો શ્રાવ થવા લાગ્યો, કે તુરત દેવો અંતર્ધ્યાન થઇને અગ્નિએ માર્ગ આપ્યો, પછિ પોતે ઇલ્લમાગારૂ વાત્સલ્ય ભાવથી બાળકને પોતાના ખોલામાં પુત્ર જાણી લેઇને તૃપ્ત થયાં, ને પોતે અત્યંત આનંદ પામ્યાં તે સંવત(૧૫૩૫) શાકે (૧૪૪૦)ના વૈશાખ વદી ૧૧ રવિવાર આ પૂર્ણીમાનામાસ નાગા નથી (આપણામાં નથી તો ચૈતર વદી ૧૧) તે દિવસનો મધ્યાનનો સમય હતો, તે વખતે ઇલ્લમાગારૂએ શ્રી મહાપ્રભુજીને સ્તનપાંન કરાવ્યું, પછી તે બાળકને લેઇ પોતાના ઉતારામાં આવીને લક્ષ્મણ ભટ્ટજીને તેમનાં દર્શન કરાવ્યાં, તે વખતે જેમ ચંદ્રને દેખીને સમુદ્રની લેહેરો સમુદ્રમાં સમાય નહી તેમ પુત્રના મુખરૂપી ચંદ્રને જોઈને લક્ષ્મણ ભટ્ટજીના શરીરરૂપી સમુદ્રમાં આનંદરૂપી લેહેરો સમાઇ નહી, પુત્રનું ચરિત્ર કાંનથી સાંભળી લક્ષ્મણ ભટ્ટજીએ અનુમાન કર્યું કે, આ સોમયાગનું ફળ થયું, ને અવશ્ય મારે ઘેર ભગવાન પ્રગટ્યા, અકસ્માત્ આકાશમાંથી જલની વૃષ્ટી થતાં લક્ષ્મણ ભટ્ટજીએ તેમાં સ્નાન કર્યું, નવીન વસ્ત્રો તથા અલંકારોનું ધારણ કરી પોતાની તત્તીરીયશાખાના બ્રાહ્મણોયે મંત્રો ભણીને વિધિપૂર્વક જાત કર્મ સંસ્કાર કર્યો, આ જન્મોત્સવ ચંપારણ્યમાં કર્યો ને તેજ કારણથી ચંપારણ્ય મોટું પુણ્યવાન કેહેવાય છે તે વખતે વૃશ્ચિક લગ્ન હતું ને ધનિષ્ટા નક્ષત્ર હતું.

*જન્મ કુંડળી.

કાશી ઉત્તમ ક્ષેત્ર છતાં તેમાં શ્રી મહાપ્રભુજીએ પોતાનું પ્રાગટ્ય કેમ ન કર્યું, તેનું સમાધાન કે પુરાણાંતરમાં કાશીને શ્મશાન રૂપ કરી વર્ણવી છે એટલે કાસી અમંગલ ભૂમી છે. ફક્ત કાસી મરણને વાસ્તેજ મંગલભૂમી છે. એ કારણ માટે વલિ શ્રીમહાપ્રભુજીને ઘર ઉપર પોતાની અપ્રિતિ જણાવાને માટે ચંપારણ્ય નામના અલૌકીક ધામમાં પોતાનુ પ્રાગટ્ય કર્યું, એ ચંપારણ્ય ક્ષેત્ર નાગપુરની પાસે રાયપુર નામે એક મોટુ ગામ છે, ત્યાંથી પૂર્વમાં સાત ગૌ ઉપર છે ને તેને હાલમાં (ચંપાઝર) કહેછે. એ ક્ષેત્રમાં અદ્યાપિ સુધિ ગર્ભવતિ સ્ત્રિયોના ગર્ભ સ્રાવ જાય છે, આ વાત દક્ષિણ દિશાના લોકોના જાણવામાં છે તેથી ગર્ભવતી જતી નથી. પછી તે લક્ષ્મણભટ્ટજી સકુટુંબ સપુત્ર કાસી ક્ષેત્રમાં આવ્યા, ને અવશેષ

* શ્રીદ્વારકેશજી મહારાજે જન્મ પત્રી સહિત શ્રીમહાપ્રભુજીના જન્મ સમયનું જે પદ સારંગરાગમાં ગાવાનું કર્યું છે તેમાં સંવત વા માસ તથા જન્મ કુંડળી વિગેરે છે.

બ્રાહ્મણુ ભોજન કરવાનું રહ્યું હતું તે કરવા માંડયું. શ્રી મહાપ્રભુજી પણ બાલલીલાના મિષથી પોતાના અનેક પ્રકારના ચમત્કાર દેખાડવા લાગ્યા, જે કે એક દિવસે ઇલ્લમાગારૂએ પોતાના પતિને કહ્યું કે મને મથુરાં તથા વ્રજની યાત્રા કરાવો, તે સાંભળી લક્ષ્મણભટ્ટજીએ કહ્યું કે આપણા પુત્રને જનોઇ દેઈને જઈશુ, તો પણ માતાની ઉત્કંઠા ઘણીજ જોવાથી પોતે ખોળામાં સુઈને સ્તનપાન કરતા હતા. એટલામાં બગાસુ આવ્યું, તેમાં પોતે શ્રીમુખમાં મથુરાં તથા વંદ્રાવન પોતાની માને દેખાડયું. તે જોઇને માતાજી અત્યંત વિસ્મયથી વિચાર કરવા લાગ્યાં. એ પ્રમાણે અનેક પ્રકારના ચમત્કાર પોતે દેખાડયા, પછી એમ કરતાં મહા પ્રભુજી સાત વર્ષના થયા એટલે સંવત ૧૫૪૨ સકે ૧૪૪૭ ના ચૈત્ર શુદી ૯ ને દિવસે મોટા સમારંભથી મંડપની તથા વેદીની રચના કરી નાતના સર્વ પ્રતિષ્ઠિત લોકોને તથા પંડિત લોકોને બોલાવી વિધિપૂર્વક જનોઈ દીધી, અને ગાયત્રી મંત્રનો ઉપદેશ કર્યો, તે સ્થળમાં એક સોરમગંગાની પાસે (આનંદ) નામના શેહેરનો રેહેનાર, કૃષ્ણદાસ મેઘન નામનો ક્ષત્રિય જે કે પોતાને પ્રથમ પોતાના ગુરૂ જ્યોતિષના ગ્રંથો ભણાવનાર (કેસવાનંદ) નામના જોસી હતા, તેમણે કહેલું હતું કે દક્ષીણ દિશામાં બ્રાહ્મણને ઘેર શ્રી પરમેશ્વરનો અવતાર થવાનો છે, તેથી તેજ દિવસથી પોતે પ્રભુને મલવાની ઇચ્છાથી દક્ષિણ દિશામાં ફરતો હતો, એટલામાં એક રમલ જોનાર જોશી ૭ વર્ષ પુરા થવાના સંધિમાં મલ્યા, તેમને (કૃષ્ણદાસે) પ્રશ્ન પુછ્યું કે હાલ ૭ સાત વર્ષ ઉપર જે પ્રભુનો અવતાર થયો છે તે ક્યાં છે, ત્યારે તેણે પાસા નાંખીને કહ્યું કે એ પૂર્વ દિશામાં શ્રી કાસીક્ષેત્રમાં છે, તેથી પોતે ફરતો ફરતો કાસીમાં આવ્યો, ને બોલતા લક્ષ્મણ ભટ્ટજી

વેર જનોઇનો સમારંભ જોઇને ત્યાં પોતે નિશ્ચય કર્યો કે આજ મ-હા પ્રભુજી છે, પણ મારૂ નામ દેઇ બોલાવે તો હું ગુરૂ કરૂ, એવો સંકલ્પ કરી પોતે ઉભો હતો. તેના મનની વાત પોતે મહા પ્રભુજીએ જાણવાથી તુરત કૃષ્ણદાસ, એમ કહી પોતાની પાસે બોલાવ્યો અને પુછયું કે શી ઇચ્છા છે, કૃષ્ણદાસે વિનંતિ કરી કે આપ અંતર્યામી હો ને સઘળું જાણો છો, તો આપ સંસારી જીવોના ઉદ્ધારને વાસ્તે પોતાના ધ-ર્મનો પ્રકાશ કરીને મને મંત્રોપદેશ કરીને આપને શરણે લ્યો, આ વાત સાંભળી શ્રીમહાપ્રભુજીએ અષ્ટાક્ષર મંત્ર (श्री कृष्ण शरणंमम) નો ઉપદેશ કરી તેના ગળામાં તુળશીની માલા બાંધી, ને સેવક કર્યા, અને પોતાની નિરંતર સમીપમાં રહેવા આજ્ઞા કરી, આ મંત્રોપદેશ મહા પ્રભુજીએ પ્રથમજ કર્યો, હવે લક્ષ્મણભટ્ટજીને (જોષીએ) જનોઇ દીધા પછી તેમને વિદ્યાધ્યયન કરાવવાને શુભ મુહૂર્ત આષાઢ શુદી ૨ ને પુષ્પ નક્ષત્રનું આપ્યું, તે દિવસે કાસીમાં મોટા પ્રભાવવાલા અને ચારવેદ તથા છ શાસ્ત્રને જાણનાર, (માધવાનંદ તીર્થ) નામે એક ત્રિ-દંડી સંન્યાસી ભણાવનાર હતા, તેમની પાસે ઉપર બતાવેલી તિથી-એ એટલે (રથયાત્રાને દિવસે) વિદ્યાધ્યયન કરવા બેસાડયા, મહા પ્રભુજીએ ચાર માસમાં ચાર વેદ તથા છ શાસ્ત્ર તથા બીજા પણ ઘણાક ગ્રંથોનો અભ્યાસ પૂર્ણ રીતે કરી ગુરૂની શાલામાં વિદ્યાર્થીયો સાથે તથા બીજા મોટા પંડીતો સાથે વાદ કરવા લાગ્યા, એ પ્રમા-ણે પંડીત લોકોથી વાદ કરીને સઘળા વેદબાહ્ય મતોનું ખંડન કરીને ગુરૂની શાલામાંજ શુદ્ધા દ્વૈત બ્રહ્મવાદનો પ્રકાશ કર્યો, આ પ્રમાણે શ્રીમહા પ્રભુજીએ શ્રી માધવાનંદ સ્વામીને પોતાની પરીક્ષા આપીને અદ્ભૂત સામર્થ્ય દેખાડવાથી ગુરૂ આશ્ચર્ય પામવા લાગ્યા, ને સર્વેને

પરાસ્ત કર્યાં તે ઉપરથી આ (ઈશ્વર) છે એમ અનુમાન કરીને માધવાનંદે શ્રી મહાપ્રભુજીને કહ્યું કે તમે સર્વ શક્તિવાળા છો, ને તમો એ શુદ્ધાદ્વૈત મતનું પ્રતિપાદન કર્યું. તેથી હું પ્રસન્ન થયો છું, હવે મારે મારા ગુરૂનાં દર્શન કરવાની ઇચ્છા છે, આ ગુરૂનું વચન સાંભળીને શ્રી મહાપ્રભુજીએ માધવાનંદને કહ્યું કે તમારા ગુરૂ તમારા ઘરમાં પધાર્યા છે, જાવ દર્શન કરો, માધવાનંદ અંદર જઇને જુવે છે તો પોતાના ગુરૂ ઉમેલા જોયા કે તુરત નમસ્કાર કર્યા, પછી આ (વલ્લભાચાર્ય) સર્વ શક્તિમાન છે એમ કહી ગુરૂ અંતર્ધ્યાન થઇ ગયા, માધવાનંદે બાહેર આવી કહ્યું કે મારા મનોરથ પૂર્ણ કર્યા, હવે કલિયુગનાં પાંચહજાર વર્ષની અંદર શ્રી ગોવર્દ્ધન પર્વતમાથી શ્રી ગોવર્દ્ધનનાથજીનું સ્વરૂપ હાલ તેને (શ્રીનાથજી) કહેછે તે, પ્રગટ થવાનું છે, એ પુરાણાદિકથી જણાય છે, માટે તમો શ્રી ગોવર્દ્ધન નાથજીને પ્રગટ કરો, ને તમે વિશ્વ વિષે અવસ્ય દિગ્વિજય કશો, એ પ્રમાણે ગુરૂનો આશિર્વાદ લેઇ પોતે કાર્તિક શુદિ ૧૧ ને દિવસે પોતાના પિતા પાસે આવ્યા, પિતાએ સર્વ વૃતાંત સાંભળી અતિ પ્રસન્ન થઇ મહા પ્રભૂજીને આલિંગન કર્યું ત્યાર પછી શ્રીમહાપ્રભુજીના પ્રભાવથી અને અત્યંત વિદ્વતાથી ઘણાક દિવસે કાસીના પંડિતો શત્રુતા કરવા લાગ્યા આ વાત લક્ષ્મણ ભટ્ટજીએ જાણવાથી વિચાર કર્યો કે અહિના લોક મારિ નાખવા તૈયાર થયા છે, ને મારો પૂત્ર મારૂં નહી માંનતાં વાદનો હઠ છોડતો નથી, માટે આપણા દેશમાં જવું એ ઠિક, આ પ્રમાણે વિચાર કરી કાસીના પંડિતોનિ સંમતિ લેઇ લક્ષમણ ભટ્ટજી સર્વ સમાજ સહિતા ચાલિ નિકલ્યા, આ પ્રમાણે કરવાથી, શ્રીમહાપ્રભૂજી પણ પ્રસન્ન થયા, ને પોતે વાણી રૂપ સ્ત્રીનું ગ્રહણ કરી, સર્વ પંડિતોને વાદરૂપ સંગ્રામમાં જીતી લેઇ,

પોતાના દેશ તરફ ચાલ્યા, આ પ્રમાણે કાસીમાં માયાવાદીયોને જીતી, શુધ્ધાદ્વૈતમતનું સ્થાપન કર્યું, એજ પ્રથમ દિગ્વિજય થયો, આ પ્રમાણે ચાલતાં કેટલાકનો મનોરથ પૂર્ણ કરતા, ને પોતાના માર્ગને પ્રવર્ત્ત કરતા હતા, એમ કરતાં કેટલાક દિવશે લક્ષ્મણ બાલાજી (વ્યંકટેશ બાલાજી)માં આવી પોંહોચ્યા, ત્યાં આવી પોતાના પિતા લક્ષ્મણ ભટ્ટજી કેટલાક દિવસ સુધી ત્યાં રહી સેવા શૃંગાર સંબંધી મનોરથ પરિપૂર્ણ કરીને એક સમયે (લક્ષ્મણ બાલાજી)નાં દર્શન કરતાં કરતાં તેમના સ્વરૂપમાં લીન થઇ ગયા, આ બનાવ જોઇને ભગવદિચ્છાગાંનિ પિતાજીની મરણ પછીની ક્રિયા કરી, મરણ થવાથી "મનુષ્ય લીલા દેખાડવા" ખેદ પણ કર્યો, પછી એક દિવસે શ્રી લક્ષ્મણબાલાજીએ કહ્યું કે હવે આપ સ્વતંત્ર થયા, માટે જે કાર્ય વાસ્તે પૃથ્વી પર પધારયા છો તે કાર્ય તુરત કરો, આપના દિગ્વિજય વાસ્તે દેશ દેશાંતરના સઘળા પંડિતોને તથા મત વાદિયોને તથા આચાર્યોને વિદ્યા નગરના રાજા કૃષ્ણદેવ, ને ત્યાં એકઠા કરયા છે, તેથી તમોને આેછો પરિશ્રમ ન પડતાં કાર્ય સિદ્ધ થશે, માટે તુરત ત્યાં પધારો એ વચન સાંભળી શ્રી મહા પ્રભુજીએ કહ્યું કે, તથાસ્તુ, હવે અમો વિદ્યાનગરના રાજાને ત્યાં જઇએ છીએ, એ પ્રમાણે કહિ પોતે મહા પ્રભુજી કૃષ્ણ દેવને ત્યાં આવ્યા, કૃષ્ણદેવે તો એવો નિશ્ચય કરેલો હતો કે જે મત વેદ પ્રતિપાદિત અને સંસારમાંથી અલ્પ વ્યયથી તથા અલ્પ કાલથી તથા અલ્પ શ્રમથી ઊદ્ધાર કરનાર હોય તે મતને સરણ થવું એટલા માટે ચારે સંપ્રદાયના આચાર્યો બોલાવ્યા હતા તેમાં રામાનુજ સંપ્રદાયના હનુમતાચાર્ય, માધ્વ મતના વ્યાસાચાર્ય, તીર્થ અને નિંબાર્ક સંપ્રદાયના કેસવ ભટ્ટ કાશ્મિરી ત્રણે આવ્યા હતા. ને વિષ્ણુ સ્વામીનિ ગાદી ઉપર તો તે વખતમાં કોઇ આચાર્ય નહી હતો.

તેથી ગાદી સુનાજ હતી, ને દેશો દેશના પંડિતો આવ્યા હતા, જે શંકરાચાર્યના મતને અનુસરનારા માયાવાદી પણ ઘણા આવ્યા હતા, તેઓમાં મુખ્યવાદ કર્ત્તા વિદ્યાના નંદગિરિ હતા, બીજા પણ શ્રૌત સ્માર્ત કર્મવાદી પુર્વ મીમાંસિક સાંખ્ય પાતંજલ નૈય્યાયિક તથા વૈશેષિક આદિ સર્વ મતના વિદ્વાનો વાદ કર્ત્તા થઇને આવ્યા. હતા છ માસ થયા વાદ ચર્ચા ચાલતી હતી અને છેવટ શંકરાચાર્યનો અદ્વૈત મત પ્રબલ જણાયેલ હતો. એ નગરમાં દાનાધ્યક્ષ (વિદ્યા ભૂષણ) નામે પંડિત મહાપ્રભુજીના મામા એટલે ઇલ્લમાગારૂના નાનાભાઇ હતા, તેમણે મહાપ્રભુજીને આવતા જોઇ પોતાને ઘેર પધરાવ્યા, પછી મહાપ્રભુજીએ પુછ્યું કે તમારા રાજાને ત્યાં વાદશાલામાં શા વૃત્તાંત છે, એમ પુછતાં વિદ્યાભૂષણે કહ્યું કે વૈષ્ણવ સંપ્રદાયી તથા બીજા મતવાદીઓ નિર્બળ છે, અને શંકરાચાર્યનો અદ્વૈતમત પ્રબળછે, ને આવતી કાલે તેમને વિજય પત્ર આપવાનું છે, આ વાત સાંભળી પોતે બોલ્યા કે, કાલે વાદશાલામાં આવી માયાવાદનું ખંડન કરીને બ્રહ્મવાદનું સ્થાપન કરીશ, આવાં શ્રી મહાપ્રભુજીનાં વચન સાંભળી અને હાસ્ય કરિને અહંકારનાં વચન બોલ્યો કે, મોટા મોટા વિદ્વાનો વાદમાં પરાસ્ત થયા ને આ બાળક જીતવા ઇછેછે તે જીતશે કે, આ બાળક સભામાં આવશે તો પોતાની તથા મારી પણ હાંસી કરાવશે એમ વિચારી હું જેને તેડી જાઊં તેજ સભામાં આવી શકે છે તો એ શી રીતે આવશે, એમ વિચારી વિદ્યા ભૂષણ બીજે સ્થળે જઇને બે-

---

† પણ વિષ્ણુ સ્વામિનો શિષ્ય બિલ્વમંગલ પૃથ્વી ઉપર ફરતો હતો તે શ્રી મહા પ્રભુજીને વિષ્ણુ સ્વામીના સંપ્રદાયને આગળ ચલાવવાનું કહિ પરમધામમાં પધાર્યો.

કે, બીજે દિવસે વિદ્યાભૂષણ સવારના પોરમાં સભામાં ગયો, ને શ્રી મહાપ્રભુજી પણ પોતે પ્રાતઃકાળમાં ઉઠી નીત્યનિયમ પરવારી સેવક લોકોને સાથે લેઈ વાદશાલામાં ગયા, પછી ત્યાં રાજાએ માહાપ્રભુજી-નો પ્રભાવ જોઇ આદરથી આસન આપી પુજા કરિ, ને બેસાડ્યા પછે વાદ ચાલતાં શેવટ માયાવાદિયોને તથા બિજા સંપ્રદાયવાળાને પરાસ્ત કરી પોતાના સાકાર બ્રહ્મવાદનું સ્થાપન કરયું, ને એ રીતે વાદસાળામાં સર્વ વેદાંતના અનુસારથી પોતાનો જુદો શુદ્ધાદ્વૈતમત પ્રકાશિત કર્યો, અને કૃષ્ણ દેવ રાજાનો મનોરથ સિદ્ધ થયો, તેથી ચારે સંપ્રદાયના આચાર્યની સંમતિથી બીજે દિવસે કનકાભિષેકનો ઉત્સવ કરવાનો ઠરાવ્યો, પછી પોતાના સ્થાન પ્રત્યે રાજવૈભવના ભભકાથી પધરાવ્યા. બીજે દિવસે અરૂણોદય થતાંજ કૃષ્ણદેવ રાજાએ ઉઠી આચાર્યો તથા પંડિતો આદિ સર્વ મંડલીને બોલાવીને રાજ વૈભવના સમુદાયથી શ્રી મહાપ્રભુજી પાસે જઇને તેમને પોતાના રાજદ્વારમાં પધરાવ્યા, પછી સોનાના પાટ ઉપર બેસાડી સોનાના પાત્રથી રાજાએ અભીષેક કર્યો, તે વખતે ચારે વેદના બ્રાહ્મણો ચારે વેદના મંત્રો ભણતા હતા, ને ગાયન તથા વાજીંત્રાદિક નના પ્રકારના શબ્દ થવા લાગ્યા એ પ્રગાણે અભીષેક કરાવ્યા પછી દીવ્ય વસ્ત્રો તથા અલંકારો ધરાવીને સોનાના સિંહાસન ઉપર બિરાજાવ્યા, તે સમયે ચારે સંપ્રદાયના આચાર્યોએ જુદાં જુદાં આચાર્ય તીલક કર્યાં, આ સમએ. શ્રી મહાપ્રભુજીનુ નામ શ્રી વલ્લભાચાર્ય, એ રિતે પ્રગટ થયું. કારણ વલ્લભ એ નામ પ્રિયનું છે તો મહાપ્રભુજીએ વાદ વિવાદથી સર્વને જીત્યા, તેથી રાજાને તથા સર્વને પ્રિય લાગ્યા માટે વલ્લભાચાર્ય કેહેવાયા ને શ્રી કૃષ્ણદેવ રાજાએ પૂજન કરી સોનાના થાલમાં સોનાની મોરો ભરિ અર્પણ કરી, તેમાંથી દશ ને સાતમોરલતી તે

અંગીકાર કરીને બાકીની રાજ દ્રવ્ય ગણિ પાછી આપીને ઐશ્વર્યા દિ † ૭ ગુણોવાળું પોતાનું સ્વરૂપ બનાવ્યું ને રાજાને * નવ પ્રકારની ભક્તિમાં પ્રથમનિ શ્રવણાદિ સાત પ્રકારનિ ભક્તિનો અધિકાર આપ્યો, ને બાકીની બે પ્રકારની (સખ્ય) આત્મ નિવેદન) રાજા જ્યારે નિવેદન કરાવશે ત્યારે દેવામાં આવશે, ને પોતાને જ્યારે વૃજમાં પધારશે ત્યારે નિવેદન કરાવવાનિ ભગવદાજ્ઞા થશે, એટલે ત્યારથી જીવોને નિવેદન મંત્રનો ઉપદેશ કરિને (બ્રહ્મ સંબંધ) કરાવશે, એ પ્રમાણે કૃષ્ણદેવ રાજાના સર્વ મનોરથ સીધ્ધ કર્યા, પછી પોતાના (મામા) વિદ્યાભૂષણને ત્યાં ઘણાક દિવસ રહ્યા, ત્યાં તેમણે વ્યાસસૂત્ર ઉપર અણુંભાષ્ય કર્યું, તેમ બીજા સ્વમાર્ગી ઘણાજ ગ્રંથો કર્યા, ને મહા પ્રભુજીએ પૃથ્વીનું પરિક્રમણ કરવાનો નિશ્ચય કર્યો. આ પુત્રનો નિશ્ચય જાણીને માતાજી ઇલ્લામાગારૂએ કહ્યું કે હે પુત્ર, તમે બ્રહ્મચર્ય છોડીને સમાવર્તન કરો. હવે તમારો વિવાહ કરવોછે આ માતાનું વચન સાંભલી મહાપ્રભુજી બોલ્યા કે મારે બાર વર્ષ સુધી બ્રહ્મચર્ય રાખી પૃથ્વીનિ ત્રણ પ્રદક્ષિણાઓ કરવી છે એમ કહી પોતાનિ માને પોતાના વિયોગરૂપી દુખનું સમાધાન કરિ પોતાનિ માતા ઈલ્લમાગારૂને ત્યાં મામા વિદ્યાભૂષણને ઘેર રાખી પોતે પોતાના + પાંચ પરમ વૈ-

† ૧ ઐશ્વર્ય ૨ યશ ૩ ગુણ ૪ જ્ઞાન ૫ વૈરાગ્ય ૬ વીર્ય એ ૭ ગુણ છે.

* ૧ શ્રવણ ૨ કીર્તન ૩ સ્મરણ ૪ પાદસેવન ૫ અર્ચન ૬ વંદન ૭ દાસ્ય ૮ સખ્ય ૯ આત્મનિવેદન એ નવ પ્રકારની ભક્તિછે.

+ ૧ વાસુદેવદાસ ૨ દામોદરદાસ હરસાણી ૩ પ્રભુદાસ જલોટા ૪ કૃષ્ણદાસ મેઘન ૫ કાશ્મીરી માધવભટ્ટ.

ભુને લેઇ પૃથ્વીનું ત્રણ વાર પરિક્રમણ કર્યું. ને ત્રિજીવારની પ્રદક્ષિણામાં આડ ખંડમાં ગીરિરાજ નિકંદરામાં જ્યાં શ્રી ગોવર્ધ્ધનધર બીરાજમાન હતા ત્યાંથી તેમને પ્રકટ કર્યાં ને † શ્રી ગિરિરાજ ઉપર સુંદર મંદીર બાંધી તેમાં પધરાવ્યા ને રામદાસજી વગેરે, બ્રહ્મણોને તથા કુંભદાસ ચોહાણ વગેરે વ્રજવાસિયોને પુષ્ટિ મારગની રિતિનો સેવા પ્રકાર બતાવ્યો, પછી શ્રીનાથજીએ આજ્ઞા કરી કે તમે પૃથ્વિ પરિક્રમણ પુરૂ કરી વિવાહ કરી સકુટુંબ અહિ આવીને અમારી સેવાનો વિસ્તાર કરો, આ વચન માથે ચડાવી શ્રી મથુરામાં આવી ચોરાસી કોશના વ્રજ મંડળ વિષે કૃષ્ણાવતારની કરેલી લિલાને પ્રકટ કરતાં કરતાં એ રીતે પરિક્રમા વ્રજની કરી ત્યાંથી અવશેશ રહેલી પૃથ્વિ પરિક્રમાને સંપૂર્ણ કરી કાસીમાં પધાર્યા. એ રીતે મહા પ્રભુજીએ બાર વરષમાં ત્રણ પ્રદક્ષિણાઓ કરી, પછી પોતાની નાતનો એટલે (મધુ મંગલ) નામના તૈલંગ બ્રાહ્મણની કન્યા શ્રી માહાલક્ષ્મી નામની તેની સાથે શ્રી મહાપ્રભુજીએ શાસ્ત્રોક્ત વિવાહ કર્યો, પછી શ્રી મહાપ્રભુજી પ્રયાગમાં આવી બીરાજ્યા, એમ કરતાં શ્રી મહા પ્રભુને ત્યાં સંવત ૧૫૬૭ના ‡ભાદરવા વદી ૧૦ ને દિવસે મોટા પુત્ર શ્રી ગોપીનાથજીનો જન્મ થયો ને થોડા દિવસે ચરણાદ્રિમાં ગયા પછી સંવત ૧૫૭૨ ના * પોસ વદી ૯ ને

---

† શ્રીનાથજી સંબંધી વિસ્તારપૂર્વક વૃત્તાંતનિજ વાર્તા નામના ભાષા ગ્રંથમાં સ્ફુટ છે (ને વિશેષ માહાત્મ્ય ગર્ગસંહિતા, ના ગિરિરાજ ખંડમાં છે.)

‡ આપણુ માંનથી તો શ્રાવણુ વદી ૧૦ ઉપર તો પુર્ણીમાનામાનથી છે.

* આપણા માંનથી તો માગસર વદી ૯.

દિવસે શ્રી વિઠ્ઠલનાથજીનો જન્મ થયો ને શ્રી વિઠ્ઠલનાથજી પ્રગટ્યા, પછી થોડે કાલે પાછા દેવરિષિ ગામમાં આવી † ગ્રહસ્થાશ્રમ સંબંધી નાના પ્રકારનુ સુખ ભોગવ્યું, પછી શ્રી વિઠ્ઠલનાથજીથી ×સાત બાળક ઉત્પન્ન થયા, તેમને શ્રી ગુસાંઈજી (વિઠ્ઠલ નાથજી) એ દાયભાગથી સાત ગાદી શ્રી વલ્લભીય સંપ્રદાયની કરિ ભગવત્સરૂપપણ નોખાં નોખાં આપ્યાં ને ત્યાં અદ્યાપિપર્યંત તેમના વંશના બાલકો રહી આ વલ્લભીસંપ્રદાયનો ઉપદેશ કરે છે. ઈતિશ્રી વલ્લભાચાર્ય ઉત્પત્તિ પ્રકરણ સમાપ્તં.

હવે વૈષ્ણવોને માટે નિત્ય નિયમના મુખ્ય ૨૨ ગ્રંથો છે ને વલિ એકંદર જોતાં તો બાવન ગ્રંથો છે તેમાંથી અત્યંતોપયોગી આ નીચે નિત્યનિયમના ગ્રંથો લખીયે છીયે કે જેનો પાઠ નીત્ય વૈષ્ણવોને કર્યા વિના ચાલેજ નહિ.

અથ તિલક વિધી.

તીલકના પ્રકાર તથા બાર સ્થાનો તથા તેના * દેવતા જુદા

---

† આ વાર્તા ભાષામાં ચોરાશી વૈષ્ણવોનિ વાર્તાનો ગ્રંથ છે તેમાં ૨૫૮ છે.

× ૧ શ્રી ગિરિધરજી. ૨ શ્રી ગોવિંદરાયજી. ૩ શ્રી બાલકૃષ્ણજી. ૪ શ્રી ગોકુલનાથજી. ૫ શ્રી રઘુનાથજી ૬ શ્રી યદુનાથજી. ૭ શ્રી ઘનસ્યામજી એ સાત પુત્રો શ્રી ગોસાઇજીને થયા.

* ઉપર બતાવેલા સ્થાને ઉપર કહેલા આકાર જેવું ઉપર કહેલા દેવતાના નામથી (કેશવાયનમઃ) એ રીતે કરી કપાલ ઉપર હરિના મંદિર જેવું ટીલુ કરવું. આ તિલક વિધી તથા આગળની મુદ્રાવિધી વલ્લભીય સંપ્રદાયવાળાને માટે છે.

જુદા સ્થાનના છે તેનો પ્રકાર.

નંબર	તીલક સ્થાન.	તીલકનો પ્રકાર.	સ્થાનના દેવતા.
૧	લલાટે (કપાલ.)	મંદીરના આકાર જેવું.	કેશવ દેવતા.
૨	મસ્તકે (માથા ઉપર.)	દીપના આકાર જેવું.	નારાયણ દેવતા.
૩	હૃદયે (છાતીયે.)	પદ્મના(કમલ)ના આકાર જેવું.	માધવ દેવતા.
૪	કંઠે (ગળે.)	દીપના (દીવાના) આકાર જેવું.	ગોવિંદ દેવતા.
૫	દક્ષિણ કુક્ષૌ (જમણી કુખે.)	દીપના (દીવાના) આકાર જેવું.	વિષ્ણુ દેવતા.
૬	દક્ષિણ બાહૌ (જમણે હાથે.)	વાંસના પાંનના આકાર જેવું.	મધુસુદન દેવતા.
૭	કર્ણ મૂલે (કાનના મૂલમાં.)	દીપના (દીવાના) આકાર જેવું.	ત્રિવીક્રમ દેવતા.
૮	વામ કુક્ષૌ (ડાબી કુખે)	દીપના (દીવાના આકાર જેવું.	વામન દેવતા.
૯	વામ બાહૌ (ડાબેહાથે.)	વાંસના પાનના આકાર જેવું.	શ્રીધર દેવતા.
૧૦	સ્કંધે (ખોચ્યાટા.)	દીપના દીવાના) આકાર જેવું.	ઋષિકેશ દેવતા.
૧૧	પ્રષ્ઠે (કટી ઉપર પછવાડે.)	દીપના (દીવાના) આકાર જેવું.	પદ્મનાભ દેવતા.
૧૨	નાભૌ (ડુંટીએ.)	દીપના (દિવાના) આકાર જેવું.	દામોદર દેવતા.

મૂદ્રા ધારણુ વિધી.

॥ ઊર્ચ્ચૈશ્ચત્વારી ચક્રાણિ બાહુ મૂલેતુ દક્ષિણે નામમૂદ્રાદ્વયે ની-ચ્ચૈઃ શંખમેક તયોરપિ ॥૧॥ મધ્યેતતઃપાર્શ્વયોરતુ દ્વેદ્વે પદ્મેચધારયેત્ વામેચ ચતુરઃશંખાન્નામ મૂદ્રાચપૂર્વવત્ ॥૨॥ ચક્રમેકંગદેદ્વેદ્વે પાર્શ્વયો-રિતભેદતઃ ગદમેકંલલાટેતુનામ મૂદ્રાતથોપરિ ॥૩॥ ત્રીણિ ત્રીણિચ ચ-ક્રાણિ મધ્યે શંખાવુંભાવપિ હૃત્ પાર્શ્વયોરતના દૂર્ધ્વંગદા પદ્માનિ ણા-હુવત્ ॥૪॥ ત્રીણિ ત્રીણિચ ચક્રાણિકર્ણ મૂલેદ્વયે દધત્ ચક્રમેકંતદન્યે-ષુ તન્નકેષુચધારયેતૂ ॥૫॥ સંપ્રદાય પ્રયુક્તાત્ * મૂદ્રા શિષ્ટાનું સારતઃ યથા રૂચ્યથવા સ્માર્યાન તત્રનીયમોયતઃ ॥૬॥ પ્રક્ષાલનાદિતોયેન વા-સુદેવે તિમૂર્ત્નીતિ ॥ ઈતિસમાપ્ત.

---

* ગોપીજન વલ્લભાયનમઃ	૯	ગદા ૯
નમોનારાયણાય	૫	પદ્મ ૮
શંખ	૯	———
ચક્ર	૨૪	૧૭
	———	૪૭
	૪૭	———
		૬૪

બીજા ગ્રંથમાં છાતી ઉપર (૫) નામ મૂદ્રા ધારણ કરવાની ક-હીછે ત્યારે (૬૪) મૂદ્રા પુરી થાયછે.

		દક્ષિણ (જમણો)	વામ (ડાબો.)	
૨	બન્ને હાથ ઉપર	ચક્ર ચક્ર ચક્ર ચક્ર પદ્મ નારા. પદ્મ પદ્મ શંખ પદ્મ નારા.	શંખ શંખ શંખ શંખ ગદા નારા. ગદા ગદા ચક્ર ગદા નારા.	એ રિતે બન્ને હાથઉપર(૨૨) મૂદ્રાવો ધારણ કરવી.
૧	કપાલ ઉપર	ગોપી ગોપી ગોપી ગોપી ગોપી ગદા		એ રિતે (૬) મૂદ્રા ધારણ કરવી.
૨	બન્ને સ્તન ઉપર	દક્ષિણ જમણો	(વામ ડાબો)	એ રિતે બન્ને સ્તન ઉપર
		ચક્ર પદ્મ શંખ પદ્મ પદ્મ ચક્ર પદ્મ શંખ ચક્ર	ચક્ર ગદા શંખ ગદા ચક્ર ગદા શંખ ગદા ચક્ર	(૧૮)મૂદ્રાધારણ કરવી.
૬	હૃદયે (છાતીયે)	ગોપી ગોપી નારાયણ ગોપી ગોપી		આ રીતે (૬) ધારણ કરવી.
૨	બોચી—કંઠ	ચક્ર	ચક્ર	એ રિતે (૨) મૂદ્રા ધારણક-રવી.

૨	બન્ને કાનના મૂળમાં	દક્ષિણ ચક્ર ચક્ર ચક્ર	(વામ) ચક્ર ચક્ર ચક્ર	એ રિતે કાનના મુળમાં એટલે બન્ને બાજુ (૬) મુદ્રાવો ધારણ કરવી.
૨	બન્ને કુખ ઉપર	દક્ષિણ ચક્ર	વામ ચક્ર	એ રિતે (૨) બે મુદ્રા ધારણ કરવી.
૧	મસ્તક (બ્રહ્મરંધ્ર)	ચક્ર		એ રિતે (૧) એક એક ધારણ કરવું.
૨	નાભિ પ્રષ્ઠે	ચક્ર ચક્ર		એ રિતે (૨) ધારણકરવી.

અથસર્વોત્તમસ્તોત્રં.

શ્રીકૃષ્ણાયનમઃ॥ ॥*પ્રાકૃત ધર્માનાશ્રયમ પ્રાકૃતનિખિલ ધર્મરૂપમિતિ॥ નિગમ પ્રતિપાદ્યં યત્તચ્છુદ્ધં સાકૃતિસ્તૌમિ ॥૧॥ કલિકાલતમશ્છન્નદૃષ્ટિત્વાદ્વિદુષામપિ ॥ સંપ્રત્ય વિષયસ્તસ્ય માહાત્મ્યંસમભૂદ્ભુવિ ॥૨॥ દયયાનિજ માહાત્મ્યં કરિષ્યં પ્રકટં હરિઃ॥ વાણ્યા યદા તદા સ્વાસ્યં પ્રાદુર્ભૂતં ચકારહિ ॥૩॥ તદુક્તમપિ દુર્બોધં સુબોધં સ્યાદ્યથાતથા॥ તન્નામાષ્ટોત્તરશતં પ્રવક્ષ્યામ્ય ખિલાઘહૃત્ ॥૪॥ ઋષિરગ્નિ કુમાર સ્તુનામ્નાં છંદો જગત્યસૌ ॥ શ્રીકૃષ્ણાસ્યં દેવતાચ બીજં કારૂણિકઃ પ્રભુઃ॥૫॥ વિનિયોગો ભક્તિયોગ પ્રતિબંધ વિનાશને ॥ કૃષ્ણાધરામૃતા સ્વાદ સિદ્ધિરત્ર ન સંશય ॥૬॥ આનંદ પરમાનંદ શ્રીકૃષ્ણાસ્યં કૃપાનિધિઃ॥ દૈવોદ્ધાર પ્રય-

---

*આ સર્વોતમ સ્તોત્ર વડે કરી શ્રીમહાપ્રભુજીના નામનું વર્ણન છે ને વૈષ્ણવોને જે ગદ્યમંત્ર (૮૪) અક્ષરનો છે તે ગાયત્રીને ઠેકાણે છે ને જેમ બ્રાહ્મણોને સંધ્યા છે તેમજ આ સ્તોત્રને વૈષ્ણવો ગાનેછે માટે વૈષ્ણવો એ ગદ્યમંત્રનો જપ તથા સર્વોતમજીનો પાઠ અવશ્ય કરવો જોઇએ.

ભક્તસ્મૃતિમાત્રાર્તિનાશનઃ ॥૭॥ શ્રીભાગવત ગૂઢાર્થ પ્રકાશનપરાયણઃ
॥ સાકાર બ્રહ્મવાદૈક સ્થાપકો વેદ પારગઃ ॥૮॥ માયાવાદ નિરાકર્તા
સર્વવાદિ નિરાસકૃત્ ॥ ભક્તિ માર્ગાબ્જમાર્તંડઃ સ્ત્રી શૂદ્રાદ્યુદ્ધૃતિક્ષમઃ ॥૯॥
અંગીકૃત્યૈવ ગોપીશ વલ્લભીકૃત માનવઃ ॥ અંગીકૃતૌસમર્યાદો મહાકારુ-
ણિકોવિભુઃ ॥૧૦॥ અદેયદાન દક્ષશ્ચમહોદાર ચરિત્રવાન્ ॥ પ્રાકૃતાનુ-
કૃતિવ્યાજમોહિતાસુરમાનુષઃ ॥૧૧॥ વૈશ્વાનરોવલ્લભાખ્યસદ્રૂપોહિતકૃ-
ત્સતાં ॥ જનશિક્ષાકૃતેકૃષ્ણભક્તિકૃન્નિખિલેષ્ટદઃ ॥૧૨॥ સર્વલક્ષણસં-
પન્નઃ શ્રીકૃષ્ણજ્ઞાનદોગુરુઃ ॥ સ્વાનંદતુંદિલઃપદ્મદલાયતવિલોચનઃ ॥ ૧૩ ॥
કૃપાદૃગ્વૃષ્ટિસંહૃષ્ટદાસદાસીપ્રિયઃપતિઃ ॥ રોષદૃક્પાતસંપ્લુષ્ટભક્તદ્વિડ્ભક્ત-
સેવિતઃ ॥ ૧૪ ॥ સુખસેવ્યોદુરારાધ્યોદુર્લભાંઘ્રિસરોરુહઃ ॥ ઉગ્રપ્રતા-
પોવાક્સીધુપૂરિતાશેષસેવકઃ ॥ ૧૫ ॥ શ્રીભાગવતપીયૂષસમુદ્રમથનક્ષમઃ
તત્સારભૂતરાસસ્ત્રીભાવપૂરિતવિગ્રહઃ ॥ ૧૬ ॥ સાન્નિધ્યમાત્રદત્તશ્રીકૃષ્ણ
પ્રેમાવિમુક્તિદઃ ॥ રાસલીલૈકતાત્પર્યઃકૃપયૈતત્કથાપ્રદઃ ॥ ૧૭ ॥ વિરહાનુ-
ભવૈકાર્થસર્વત્યાગોપદેશકઃ ॥ ભક્ત્યાચારોપદેષ્ટાચકર્મમાર્ગપ્રવર્તકઃ ॥૧૮॥
યાગાદૌભક્તિમાર્ગૈકસાધનત્વોપદેશકઃ ॥ પૂર્ણાનંદઃપૂર્ણકામોવાક્પતિર્વિબુ-
ધેશ્વરઃ ॥ ૧૯ ॥ કૃષ્ણનામસહસ્રસ્યવક્તાભક્તપરાયણઃ ॥ ભક્ત્યાચારો
પદેશાર્થનાનાવાક્યનિરૂપકઃ ॥ ૨૦ ॥ સ્વાર્થોજ્ઝિતાખિલપ્રાણપ્રિયસ્તાદૃ-
શવેષ્ટિતઃ ॥ સ્વદાસાર્થકૃતાશેષસાધનઃ સર્વશક્તિધૃક્ ॥ ૨૧ ॥ ભુવિભ-
ક્તિપ્રચારૈકકૃતેસ્વાન્વયકૃત્પિતા ॥ સ્વવંશેસ્થાપિતાશેષસ્વમાહાત્મ્યઃસ્મયા-
પહઃ ॥ ૨૨ ॥ પતિવ્રતાપતિઃપારલૌકિકૈહિકદાનકૃત્ ॥ નિગૂઢહૃદયોન-
ન્યભક્તેષુજ્ઞાપિતાશયઃ ॥ ૨૩ ॥ ઉપાસનાદિમાર્ગાતિમુગ્ધમોહનિવારકઃ ॥
ભક્તિમાર્ગેસર્વમાર્ગવૈલક્ષણ્યાનુભૂતિકૃત્ ॥ ૨૪ ॥ પૃથક્શરણમાર્ગોપદેષ્ટા
શ્રીકૃષ્ણહાર્દવિત્પ્રતિક્ષણનિકુંજસ્થલીલારસસુપૂરિતઃ ॥૨૫॥ તત્કથાઃ

ક્ષિમચ્ચિતસ્તદ્વિસ્મૃતાન્યોવ્રજપ્રિયઃ ॥ પ્રિયવ્રજસ્થિતઃપુષ્ટિલીલાકર્ત્તાહરિપ્રિયઃ ૨૬ ॥ ભક્તેચ્છાપૂરકઃસર્વાજ્ઞાતલીલોતિમોહનઃ ॥ સર્વાસક્તોભક્તમાત્રાસક્તઃપતિતપાવનઃ ॥૨૭॥ સ્વયશોગાનસંહૃષ્ટહૃદયાંભોજવિષ્ટરઃ યશઃપીયૂષલહરીપ્લાવિતાન્યરસઃપરઃ ॥ ૨૮ ॥ લીલામૃતરસાર્દ્રાર્દ્રીકૃતાખિલશરીરભૃત્ ॥ ગોવર્દ્ધનસ્થિત્યુત્સાહસ્તલ્લીલાપ્રેમપૂરિતઃ ॥ ૨૯ ॥ યજ્ઞભોક્તાયજ્ઞકર્ત્તાચતુર્વર્ગવિશારદઃ ॥ સત્યપ્રતિજ્ઞસ્ત્રિગુણાતીતોનયવિશારદઃ ॥ ૩૦ ॥ સ્વકીર્ત્તિવર્દ્ધનસ્તત્વસૂત્રભાષ્યપ્રદર્શકઃ ॥ માયાવાદાખ્યતૂલાગ્નિર્બ્રહ્મવાદનિરૂપકઃ ॥ ૩૧ ॥ અપ્રાકૃતાખિલાકલ્પભૂષિતઃસહજસ્મિતઃ ॥ ત્રિલોકીભૂષણંભૂમીભાગ્યંસહજસુંદરઃ॥ ૩૨ ॥ અશેષભક્તસંપ્રાર્થ્યચરણાબ્જરજોધનઃ ॥ ઇત્યાનંદનિધિપ્રોક્તંનામ્નામષ્ટોતરંશતં ॥ ૩૩ ॥ શ્રદ્ધાવિશુદ્ધબુદ્ધિર્યઃપઠત્યનુદિનંજનઃ ॥ સતદેકમનાઃસિદ્ધિમુક્તિંપ્રાપ્નોત્યસંશય ॥ ૩૪ ॥ તદપ્રાપ્તૌવૃથામોક્ષસ્તદાપ્તૌતદ્ગતાર્થતા ॥ અંતઃસર્વોત્તમસ્તોત્રંજપ્યંકૃષ્ણરસાર્થિભિઃ ॥ ૩૫ ॥ ઇતિસર્વોતમસ્તોત્રંસંપૂર્ણ.

અથ વલ્લભાષ્ટકં.

શ્રી કૃષ્ણાયનમઃ ॥ ॥ *શ્રીમદ્વૃંદાવનેંદુ પ્રકટિ તરસિકા નંદસંદોહરૂપ, સ્ફૂર્જદ્રા સાદિલીલામૃતજ લધિ ભરાકાંત સર્વોપિ સશ્વત્ ॥ તસ્યૈવાત્માનુભાવ પ્રકટન હૃદય સ્યાજ્ઞયા પ્રાદુરાસી, । દ્ભૂમૌયાસન્મનુષ્યાકૃતિરતિ કરુણ સ્તંપ્રપદ્યેહુતાશં ॥૧॥ નાવિર્ભૂયાદ્ભવાંશ્ચેદ ધિધરણિતલંભૂતનાથો દિતાસન્ ।, માર્ગધ્વાંતાં ધતુલ્યા નિગમ પથગતો દેવસર્ગૈર્ભિન્નાઃ ॥ ધોષાધીશંતદેમે કથમ પિમનુજાઃ પ્રાપ્નુયુર્નૈવદૈવી, સૃષ્ટિર્વ્યર્થા

* આ અષ્ટકવડે કરી શ્રી મહાપ્રભુજીના સ્વરૂપનું વર્ણન કરેલું છે.

ચગ્રૂયાભિજ ક્રૂનરહિતા દેવવૈશ્વાનરૈષા ॥૨॥ નશ્રન્યો વાગધીશાચ્છુતિગણ્ વચ સાંભાવમાજ્ઞાતુગીત્રે, યસ્યાત્સાધ્વી સ્વભાવં પ્રકટ યતિવધુરચ્યતઃપત્યુરેવ ॥ તસ્માચ્છ્રી વલ્લભાખ્યાત્વ દુદિત વચનાદન્ય આરૂપયંતિ,। ભ્રાંતાયે તે નિસર્ગે ત્રિદશરિ પુતયા કેવલાં ધતમોગાઃ ॥૩॥ પ્રાદુભૂતેન ભૂમૌવ્રજપવિચરણાં ભોજસેવાખ્યવત્મૈ, પ્રાકટયંયત્કૃતંતેતદુતનિજકૃતેશ્રી હુતાશેતિગન્યે॥ યસ્મદ્દરિગન્સ્થિતોયત્કિમપિકથમપિકવાપ્યુપાહર્તુમિચ્છ, ત્યદ્ધાતદગોપિકેશઃ સ્વવદનકમલેચારૂહાસેકરોતિ ॥ ૪ ॥ ઉષ્ણત્વૈકસ્વભાવોપ્યતિશિશિરવચઃ પુંજપીયુષવૃષ્ટિ, ॥ રાર્તેષ્વત્યુગ્રમોહાસુરનૃપુયુગપત્તાપમપ્યત્રકુર્વન્ ॥ સ્વરિમન્કૃષ્ણાઃયતાંત્વંપ્રકટયશિચનોભૂત દેવત્વમેતધસ્માદાનંદદંશ્રીવ્રજજનનિચયેનાશકેંચાસુરાગ્ને: ॥૫॥ આમ્નાયોક્તંયદંભોભવનગનલતસ્તચ્ચસત્યં વિભોયત્,। સર્ગાદોભૂતરૂપંદભવદનલતઃપુષ્કરંભૂતરૂપં ॥ આનંદેકસ્વરૂપાત્વદખિલુયદભૂત્કૃષ્ણસેવારસાબ્ધિ, । આનંદૈકસ્વરૂપંતતદખિલમુચિતં હેતુસામ્યંહિકાર્યં ॥૬॥ સ્વામિનશ્રીવલ્લભાગ્નેક્ષણગપિભવતઃ સન્નિધાને કૃપાતઃ, । પ્રાણુપ્રેષ્ટવ્રજાધીશ્વરવદનદિદૃક્ષાતિતાપોજનેષુ ॥ યત્પ્રાદર્ભાવમાન્પોત્યુચિતતરમિદંયત્તપશ્ચાદપીત્થં, । દષ્ટેપ્યસ્મિન્મુખેંદાપ્રચુરતરમુદેસ્વેવતચ્ચિત્રમેતત્ ॥૭॥ યજ્ઞાનાધંધકારપ્રશમનપદુતાખ્યાપનાયત્રિલોક્યા, ગગ્નિત્વંવર્ણિતંતેકવિભિરપિસદાવસ્તુતઃકૃષ્ણ એવપ્રાદુર્ભૂતોભવાનિત્યનુભવનિગમાધુક્તમાનૈરવેત્ય, ત્વાંશ્રીવલ્લભેમેનિખિલબુધજનાગોકુલેશંભજંતે ॥૮॥ ઇતિશ્રીવિઠ્ઠલદીક્ષિતવિરચિતંશ્રીવલ્લભાષ્ટકંસમાપ્તં

* અથ સ્ફુરત્કૃષ્ણપ્રેમામૃત.

સ્ફુરત્કૃષ્ણ પ્રેમામૃત રસ ભરેણાતિ ભરિતા, વિહારાન્કુર્વાણા ૧-

---

* આ સ્તોત્રવડે કરિને શ્રી મહાપ્રભુજીના ગુણનું વર્ણન કરેલું છે ને (આને સપ્તશ્લોકી) પણ કહે છે.

જયતિ વિહારાબ્ધી પુસદા ॥ પ્રિયા ગોપી ભર્તુઃસ્ફુરતુ સતતં વલ્લભ દ્યતિ,
પ્રભાવત્યસ્માકંહૃદિ સુભગમૂર્ત્તિઃ સકરૂણા ॥ ૧ ॥ શ્રી ભાગવત પ્રતિ
પદ મણિવરગા વાંશુભૂષિતા મૂર્ત્તિઃ ॥ શ્રી વલ્લભાભિદાનરતનોતુ નિજ
દાસ્ય સૌભાગ્યં ॥૨॥ માયાવાદ તમો નિરસ્ય મધુભિત્સે વાખ્યવર્ત્મા
દ્ભુતં, શ્રીમદગોકુલ નાથ સંગમ સુધાસંપ્રાપકંત ત્ક્ષણાત્ ॥ દુઃપ્રાપં
પ્રકટંચકાર કરૂણારાગાતિસંમો હનઃ સઃશ્રી વલ્લભજી નુરૂલ્લસતિયઃ શ્રી
વલ્લભીશાંતરઃ ॥૩॥ ક્વચિત્પાંડિત્યં ચેન્નનિગમગતિઃ સાપિયદિન, ક્રિ-
યાસાસાપિ સ્યાયર દિનહરિ માર્ગે પરિચયઃ ॥ યદિસ્યાત્સોપિ શ્રીવ્રજપતિ
રતિર્ને તિનિખિલે, ગુણૈરન્યઃ કોવાવિલ સતિવિના વલ્લભવરં ॥ ૪ ॥
માયાવાદિ કરદ્રિં દર્પદલને નાસ્યેંદુરાજો કૃત શ્રી મદ્ભાગવતાખ્ય દુર્લભ
સુધાવર્ષેણ વેદોક્તિભિઃ રાધાવલ્લભસેવયાતદુચિતપ્રેમ્ણોપદેશૈરપિ, શ્રીમ-
દ્વલ્લભનામધેયસદૃશોભાવીનભૂતોસ્ત્યપિ ॥૫॥ યદંઘ્રિનખમંડલપ્રસૃતવા-
રિપીયૂષયુગ્મરાંગહૃદયૈઃ કલિસ્તૃણમિવેહતુચ્છીકૃતઃ ॥ વ્રજાધિપતિરિંદિ-
રાપ્રમુતિમૃગ્યપાદાંબુજઃ ક્ષણેનપારતોષિતસ્તદનુંગત્વમેવાસ્તુકે ॥ ૬ ॥
અધૌઘતમસાવૃતંકલિભુજંગગાસાદિતં જગદ્વિષયસાગરેપતિતમસ્વધર્મેર-
તં ॥ યદીક્ષણસુધાનિસુધાનિધિસમુદિતોનુકંપામૃતાદમત્યુગદ્દરોત્ક્ષણાદહેણ
મસ્તુમેતત્પદં ॥ ૭ ॥ ઇતિશ્રીનિઠસેશ્વરવિરચિતંસ્ફુરત્કૃષ્ણપ્રેમામૃતસ્તો-
ત્ર (સપ્તશ્લોકી) સંપૂર્ણ ॥ ॥

અથ બાલબોધ.

નત્વાહરિંસદાનંદંસર્વસિદ્ધાંતવિગ્રહં ॥ બાલપ્રબોધનાર્થાયવદામિસુ-
વિનિશ્ચિતં ॥ ૧ ॥ ધર્માર્થકામમોક્ષાખ્યાશ્ચત્વારોર્થાગનીષિણાં ॥ જીવેશ્વ-
રવિચારેણદ્વિધાતેહિવિચારિતાઃ ॥ ૨ ॥ અલૌકિકાસ્તુવેદોક્તાઃસાધ્યસા
ધનસંયુતાઃ ॥ લૌકિકાઋષિભિઃપ્રોક્તાસ્તથૈવેશ્વરશિક્ષયા ॥ ૩ ॥ લૌકિકાં

સ્તુપ્રવક્ષ્યામિવેદાદાયાતઃસ્થિતાઃ ॥ ધર્મશાસ્ત્રાણિનીતિશ્ચકામશાસ્ત્રા-
ણિચક્રમાત્ ॥ ૪ ॥ ત્રિવર્ગસાધકાનીતિર્નતન્નિર્ણયઉચ્યતે ॥ મોક્ષેચ-
ત્વારિશાસ્ત્રાણિલૌકિકેપરતઃસ્વતઃ ॥ ૫ ॥ દ્વિધાદ્વેસ્વતસ્તત્રસાંખ્યયોગૌ
પ્રકીર્તિતૌ ॥ ત્યાગાત્યાગવિભાગેનસાંખ્યેત્યાગપ્રકીર્તિતઃ ॥ ૬ ॥ અ-
હંતામમતાનાશેસર્વથાનિરહંકૃતૌ ॥ સ્વરૂપસ્થોયદાજીવઃકૃતાર્થઃસનિગ-
દ્યતે ॥ ૭ ॥ તદર્થંપ્રક્રિયાકાચિત્પુરાણેપિનિરૂપિતા ॥ ઋષિભિર્બહુધા-
પ્રોક્તાફલમેકમબાહ્યતઃ ॥ ૮ ॥ અત્યાગેયોગમાર્ગોહિત્યાગોપિમનસૈવ-
હિ ॥ યમાદયસ્તુકર્તવ્યાઃસિદ્ધેયોગેકૃતાર્થતા ॥ ૯ ॥ પરાશ્રયેણમોક્ષ-
સ્તુદ્વિધાસોપિનિરૂપ્યતે ॥ બ્રહ્માબ્રાહ્મણતાંયાતસ્તદ્રૂપેણચસેવ્યતે ॥૧૦॥
તેસર્વાર્થાનચાદ્યેનશાસ્ત્રંકિંચિદુદીરિતં ॥ અતઃશિવશ્ચવિષ્ણુશ્ચજગતોહિત-
કારકૌ ॥ ૧૧ ॥ વસ્તુતઃસ્થિતિસંહારકાર્યૌશાસ્ત્રપ્રવર્તકૌ ॥ બ્રહ્મૈવતાદૃ-
શંયસ્માત્સર્વાત્મકતયોદિતૌ ॥ ૧૨ ॥ નિર્દોષપૂર્ણગુણતાતત્તચ્છાસ્ત્રેતયોઃ
કૃતા ॥ ભોગમોક્ષફલેદાતુંશક્તૌદ્વાવપિયદ્યપિ ॥ ૧૩ ॥ ભોગઃશિવેન-
મોક્ષસ્તુવિષ્ણુનેતિવિનિશ્ચયઃ ॥ લોકેપિયત્પ્રભુર્ભુંક્તેતન્નયચ્છતિકર્હિચિત્
॥ ૧૪ ॥ અતિપ્રિયાયતદપિદીયતેક્વચિદેવહિ ॥ નિયતાર્થપ્રદાનેનતદી-
યત્વંતદાશ્રયઃ ॥ પ્રત્યેકંસાધનંચૈતત્દ્વિતીયાર્થેમહાન્શ્રમઃ ॥ ૧૫ ॥ જી-
વાઃસ્વભાવતોદુષ્ટાદોષાભાવાયસર્વદા ॥ શ્રવણાદિતતઃપ્રેમ્ણાસર્વંકાર્યંહિસિ-
ધ્યતિ ॥ ૧૬ ॥ મોક્ષસ્તુસુલભોવિષ્ણોર્ભોગશ્ચશિવતસ્તથા ॥ સમર્પણે-
નાત્મનોહિતદીયત્વંભવેદ્ધ્રુવં ॥ ૧૭ ॥ અતદીયતયાચાપિકેવલશ્ચેત્સમ-
શ્રિતઃ ॥ તદાશ્રયતદીયત્વબુદ્ધ્યૈકિંચિત્સમાચરેત્ ॥ ૧૮ ॥ સ્વધર્મમનુ-
તિષ્ઠન્વૈભારદ્વૈગુણ્યમન્યથા ॥ ઈત્યેવંકથિતંસર્વંનૈતજ્જ્ઞાનેભ્રમઃપુનઃ ॥
॥ ૧૯ ॥ ઈતિવલ્લભાચાર્યવિરચિતોબાલબોધઃસંપૂર્ણઃ

અથ ચતુઃશ્લોકી.

શ્રીકૃષ્ણાયનમઃ ॥ સર્વદાસર્વભાવેનભજનીયોવ્રજાધિપઃ ॥ સ્વસ્યાયમેવધર્મોહિનાન્યઃક્વાપિકદાચન ॥ ૧ ॥ એવંસદાસ્મકર્તવ્યંસ્વયમેવકરિષ્યતિ ॥ પ્રભુઃસર્વસમર્થોહિતતોનિશ્ચિંતતાંવ્રજેત્ ॥ ૨ ॥ યદિશ્રીગોકાલાધીશોધૃતઃસર્વાત્મનાહૃદિ ॥ તતઃકિમપરંબ્રૂહિલૌકિકૈર્વૈદિકૈરપિ ૩ અતઃસર્વાત્મનાશશ્વદ્ગોકુલેશ્વરપાદયોઃ ॥ સ્મરણંભજનંચાપિનત્યાજ્યમિતિમેમતિઃ ॥ ૪ ॥ ઇતિવલ્લભાચાર્યવિરચિતાચતુઃશ્લોકીસંપૂર્ણ ॥

અથ યમુનાષ્ટકં.

શ્રીગોપીજનવલ્લભાયનમઃ ॥ . ॥ નમામિયમુનામહંસકલસિદ્ધિહેતુંમુદા, મુરારિપદપંકજસ્ફુરદમંદરેણૂત્કટાં ॥ તટસ્થનવકાનનપ્રકટમોદપુષ્પાંબુના, સુરાસુરસુપૂજીતસ્મરપિતુઃશ્રિયંબિભ્રતીં ॥ ૧ ॥ કલિંદગિરિમસ્તકેપતદમંદપૂરોજ્વલા, વિલાસગમનોલ્લસત્પ્રકટગંડશૈલોન્નતા ॥ સઘોષગતિદંતુરાસમધિરૂઢદોલોત્તમા, મુકુંદરતિવર્દ્ધિનીજયતિપદ્મબંધોઃસુતા ॥ ૨ ॥ ભુવંભુવનપાવનીમધિગતામનેકસ્વનૈ, પ્રિયાભિરિવસેવિતાંશુકમયૂરહંસાદિભિઃ ॥ તરંગભુજકંકણપ્રકટમુક્તિકાવાલુકા, નિતંબતટસુંદરીનમતકૃષ્ણતુર્યપ્રિયાં ॥૩॥ અનંન્તગુણભૂષિતેશિવવિરંચિદેવસ્તુતે, ઘનાઘનનિભેસદાધ્રુવપરાશરાભીષ્ટદે ॥ વિશુદ્ધમથુરાતટેસકલગોપગોપીવૃતે, કૃપાજલધિસંશ્રિતેમમમનઃસુખંભાવય ॥ ૪ ॥ યયાચરણપદ્મજામુરરિપોઃપ્રિયંભાવુકા, સમાગમનતોભવત્સકલસિદ્ધિદાસેવિતાં ॥ તયાસદૃશતામિયાત્કમલજાસપત્નીવ યદ્ધરિ, પ્રિયકલિંદયા, મનસિમેસદાસ્થીયતાં ॥ ૫ ॥ નમોસ્તુયમુનેસદાતવચરિત્રમત્યદ્ભુતં, નજાતુયમયાતનાભવતિતેપયઃપાનતઃ ॥ યમોપિભગિનીસુતાન્કથમુહંતિદુષ્ટાનપિ, પ્રિયોભવતિસેવનાત્તવ

રેર્યથાગોપિકાઃ ॥ ૬ ॥ મમાસ્તુતવસન્નિધૌતનુનવત્વમેતાવતા, નદુર્લભતમારતિર્મુરરિપૌમુકુંદપ્રિયે ॥ અતોસ્તુતવલાલનાસુરધુનીપરંસંગમા, ત્તવૈવભુવિકીર્તિતાનતુકદાપિપુષ્ટિસ્થિતૈઃ ॥ ૭ ॥ સ્તુતિંતવકરોતિકઃકમલજાસપત્નિપ્રિયે, હરેર્યદનુસેવયાભવતિસૌખ્યમામોક્ષતઃ ॥ ઇયંતવકથાધિકાસકલગોપિકાસંગમ, સ્મરશ્રમજલાણુભિઃસકલગાત્રજૈઃસંગમઃ ॥૮॥ તવાષ્ટકમિદંમુદાપઠતિસૂરસૂતેસદા, સમસ્તદુરિતક્ષયોભવતિવૈમુકુંદેરતિઃ ॥ તયાસકલસિદ્ધયોમુરરિપુશ્ચસંતુષ્યતિસ્વભાવવિજયોભવેદ્વદતિવલ્લભઃ શ્રીહરેઃ ॥ ૯ ॥ ઈતિશ્રીવલ્લભાચાર્યવિરચિતંશ્રીયમુનાષ્ટકંસંપૂર્ણં ॥ ॥

અથશ્રી મધુરાષ્ટકં.

અધરંમધુરંવદનંમધુરંનયનંમધુરંહસિતંમધુરં ॥ હૃદયંમધુરંગમનંમધુરં મધુરાધિપતે રખિલંમધુરં ॥૧॥ વચનંમધુરંચરિતંમધુરંવસનંમધુરં વલિતંમધુરં ॥ ચલિતંમધુરંભ્રમિતંમધુરંમધુરાધિપતેરખિલંમધુરં ॥૨॥ વેણુર્મધુરોરેણુર્મધુરઃ પાણિર્મધુરઃ પાદૌમધુરૌ ॥ નૃત્યંમધુરંસખ્યંમધુરં મધુરાધિપતેરખિલંમધુરં ॥૩॥ ગીતંમધુરંપીતંમધુરંભુક્તંમધુરંસુપ્તંમધુરં॥ રૂપંમધુરંતિલકંમધુરંમધુરાધિપતેરખિલંમધુરં ॥૪॥ કરણંમધુરંતરણંમધુરંહરણંમધુરંરમણંમધુરં ॥ વમિતંમધુરંશમિતંમધુરંમધુરાધિપતેરખિલં મધુરં ॥૫॥ ગુંજામધુરામાલામધુરાયમુનામધુરાવીચીમધુરા ॥ સલિલંમધુરંકમલંમધુરંમધુરાધિપતેરખિલંમધુરં ॥ ૬ ॥ ગોપીમધુરાલીલામધુરાયુક્તંમધુરંભુક્તંમધુરં ॥ દૃષ્ટંમધુરંશિષ્ટંમધુરંમધુરાધિપતેરખિલંમધુરં ॥૭॥ ગોપામધુરાગાવોમધુરાયષ્ટિર્મધુરાસૃષ્ટિર્મધુરા ॥ દલિતંમધુરંફલિતં મધુરંમધુરાધિપતેરખિલંમધુરં ॥૮॥ ઇતિશ્રીવલ્લભાચાર્યવિરચિતંમધુરાષ્ટકં સંપૂર્ણં ॥ ॥

અથ ગોપિજન વલ્લભાષ્ટક.

॥ શ્રી ॥ નગાંબુદાનિકગનોહરાય, પ્રફુલ્લરાજીવવિલોચનાય ॥ વેણુ સ્વનૈર્મોદિતગોકુલાય, નમોસ્તુગોપિજનવલ્લભાય ॥ ૧ ॥ કિરિટ કેયુર વિભૂષિતાય, ગ્રૈવયમાલામણિરંજીતાય ॥ સ્ફુરત્ચલત્કાંચનકુંડલાય, નમો સ્તુગોપિજનવલ્લભાય ॥ ૨ ॥ દિવ્યાંગનાવૃંદનિષેવિતાય, સ્મિતપ્રભાચ્ચારૂમુખાંબુજાય ॥ ત્રૈલોક્યસંમોહનસુંદરાય, નમોસ્તુગોપિજનવલ્લભાય ॥ ॥ ૩ ॥ રત્નાદિમૂલાલયસંગીતાય, કલ્પદ્રુમચ્છાયસમન્વિતાય ॥ હેમસ્ફુરન્મંડલમધ્યગાય, નમોસ્તુગોપિજનવલ્લભાય ॥ ૪ ॥ શ્રીવત્સરોમાવલીરંજીતાય, કંઠસ્થલેસ્કૌસ્તુભભૂષિતાય ॥ સરોજકિંજલ્કનિભાસુરાય, નમોસ્તુગોપિજનવલ્લભાય ॥ ૫ ॥ દિવ્યાંગુલીયાંગુલિરંજીતાય. મયુરપિંછભિશોભિતાય ॥ નવ્યસ્ત્રજાલંકૃતવિગ્રહાય, નમોસ્તુગોપિજનવલ્લભાય ॥ ૬ ॥ મુનિંદ્રવૃંદૈરભિસંસ્તુતાય, જયત્યયોગોકુલસંકુલાય ॥ ધર્માર્થકામામૃતસાધનાય, નમોસ્તુગોપિજનવલ્લભાય ॥ ૭ ॥ એનંસ્તુમઃવ્યોમદિવાકરાય, ભક્તેષુચિંતામણિશોભિતાય ॥ અનેકદુઃખામયભેષજાય, નમોસ્તુગોપિજનવલ્લભાય ॥ ૮ ॥ ઇતિ ગોપિજન વલ્લભાષ્ટક સંપૂર્ણ.

અથ ગોકુલાષ્ટકં.

શ્રીમદ્ગોકુલસર્વસ્વંશ્રીમદ્ગોકુલમંડનં ॥ શ્રીમદ્ગોકુલદ્રગુતારા શ્રીમદ્ગોકુલજીવનં ॥૧॥શ્રીમદ્ગોકુલમાત્રેશ શ્રીમદ્ગોકુલપાલક ॥શ્રીમદ્ગોકુલલીલાબ્ધી શ્રીમદ્ગોકુલસંશ્રય ॥૨॥ શ્રીમદ્ગોકુલજીવાત્મા શ્રીમદ્ગોકુલમાનસં ॥ શ્રીમદ્ગોકુલદુઃખઘ્ન શ્રીમદ્ગોકુલવીક્ષીત ॥૩॥ શ્રીમદ્ગોકુલસૌંદર્ય શ્રીમદ્ગોકુલસત્ફલં શ્રીમદ્ગોકુલપ્રાણ શ્રીમદ્ગોકુલકામદા ॥ શ્રીમદ્ગોકુલરાકેશ શ્રીમદ્ગોકુલતારક ॥ શ્રીમદ્ગોકુલપદ્માલી શ્રીમદ્

ગોકુલસંસ્તુત ॥ ૫ ॥ શ્રીમદ્‌ગોકુલસંગીત, શ્રીમદ્‌ગોકુલહાસ્યકૃત્ ॥ શ્રીમદ્‌ગોકુલભાવાત્મા શ્રીમદ્‌ગોકુલપોષક ॥ ૬ ॥ શ્રીમદ્‌ગોકુલહૃદ્દૂસ્થાન શ્રીમદ્‌ગોકુલસંવૃત ॥ શ્રીમદ્‌ગોકુલદૃક્પુષ્ટ શ્રીમદ્‌ગોકુલમોદીત ॥ ૭ ॥ શ્રીમદ્‌ગોકુલગોપીશ શ્રીમદ્‌ગોકુલલાલીત ॥ શ્રીમદ્‌ગોકુલભોગ્યશ્રી શ્રીમદ્‌ગોકુલસર્વકૃત્ ॥૮ ॥ ઇમાનિશ્રી ગોકુલેશ નામાનિવદનેમમ ॥ વસંતુસતતં ચૈવલ્લીલાચ હૃદયે સદા ॥ ૯ ॥ ઇતિ શ્રી ગોકુલાષ્ટક સમાપ્તં ॥ ॥

અથકૃષ્ણાશ્રય:

શ્રીકૃષ્ણાયનમઃ સર્વમાર્ગેષુનષ્ટેષુકલૌચખલધર્મિણિ ॥ પાખંડપ્રચુરેલોકેકૃષ્ણએવગતિર્મમ ॥૧॥ મ્લેછાક્રાંતેષુદેશેષુપાપૈકનિલયેષુચ ॥ સત્પીડાવ્યગ્રલોકેષુકૃષ્ણએવગતિર્મમ ॥૨॥ ગંગાદિતીર્થવર્યેષુદુષ્ટૈરેવાવૃતેષ્વિહ ॥ તિરોહિતાધિદૈવેષુકૃષ્ણએવગતિર્મમ ॥૩॥ અહંકારવિમુઢેષુસત્સુ પાપાનુવર્તિષુ ॥ લાભપુજાર્થયત્નેષુકૃષ્ણએવગતિર્મમ ॥૪॥ અપરિજ્ઞાન નષ્ટેષુમંત્રેષ્વવ્રતયોગિષુ ॥ તિરોહિતાર્થદેવેષુકૃષ્ણએવગતિર્મમ ॥૫॥ નાનાવાદવિનષ્ટેષુસર્વકર્મવ્રતાદિષુ ॥ પાખંડૈકપ્રયત્નેષુકૃષ્ણએવગતિર્મમ ॥૬॥ અજામિલાદિદોષાણાંનાશકોનુભવેસ્થિતઃ ॥ જ્ઞાપિતાખિલમાહાત્મ્યઃકૃષ્ણએવગતિર્મમ ॥૭॥ પ્રાકૃતાઃસકલાદેવાગણિતાનંદકંબૃહત્ ॥ પૂર્ણાનંદોહરિસ્તસ્માત્કૃષ્ણએવગતિર્મમ ॥૮॥ વિવેકધૈર્યભક્ત્યાદિરહિતસ્ય વિશેષતઃ ॥ પાપાસક્તસ્યદીનસ્યકૃષ્ણએવગતિર્મમ ॥૯ ॥ સર્વસામર્થ્યસહિતઃ સર્વત્રૈવાખિલાર્થકૃત્ ॥ શરણસ્થસમુદ્ધારંકૃષ્ણંવિજ્ઞાપયામ્યહં ॥ ૧૦ ॥ કૃષ્ણાશ્રયમિદંસ્તોત્રંયઃ પઠેત્કૃષ્ણસન્નિધૌ ॥ તસ્યાશ્રયોભવેત્કૃષ્ણ ઇતિશ્રીવલ્લભોબ્રવીત્ ॥૧૧॥ ઇતિશ્રીવલ્લભાચાર્યવિરચિતં શ્રીકૃષ્ણાશ્રયઃ સમાપ્તં ॥ સ

અથપંચપદ્યાનિ.

શ્રીકૃષ્ણરસવિક્ષિપ્તમાનસારતિવર્જીતાઃ ॥ અનિર્વૃતાલોકવેદેતેમુખ્યાઃશ્રવણોત્સુકાઃ ॥૧॥ વિક્લિન્નમનસોયેતુભગવત્સ્મૃતિવિહ્વલાઃ ॥ અર્થૈકનિષ્ટાસ્તેચાપિમધ્યમાશ્રવણોત્સુકાઃ ॥૨॥ નિસંદિગ્ધંકૃષ્ણતત્વંસર્વભાવેનયેવિદુઃ ॥ તેતત્વાવેશાતુવિકલાનિરોધાદ્વાનચાન્યથા ॥૩॥ પૂર્ણભાવેનપુર્ણાર્થાઃકદાચિન્નતુસર્વદા ॥ અન્યાસક્તાસ્તુયેકેચિદધમાઃપરિકીર્તિતાઃ ॥૪॥ અનન્યમનસોમર્ત્યાઉત્તમાઃશ્રવણાદિષુ ॥ દેશકાલદ્રવ્યકર્તૃમંત્રકર્મપ્રકારતઃ ॥૫॥ ઇતિશ્રી વલ્લભાચાર્યવિરચિતાનિપંચપદ્યાનિસમાપ્તાનિ ॥

અથભક્તિવર્દ્ધિની.

યથાભક્તિઃપ્રવૃદ્ધાસ્યાત્તથોપાયોનિરૂપ્યતે ॥ બીજભાવેદ્દઢેતુસ્યાત્ત્યાગાચ્છ્રવણકીર્તનાત્ ॥૧॥ બીજદાર્ઢ્યપ્રકારસ્તુગૃહેસ્થિત્વાસ્વધર્મતઃ ॥ અવ્યાવૃતોભજેત્કૃષ્ણંપૂજયાશ્રવણાદિભિઃ ॥૨॥ વ્યાવૃત્તોપિહરૌચિત્તંશ્રવણાદૌયતેત્સદા ॥ તતઃપ્રેમતથાસક્તિર્વ્યસનંચયદાભવેત્ ॥૩॥ બીજંતદુચ્યતેશાસ્ત્રેદૃઢંયન્નાપિનશ્યતિ ॥ સ્નેહાદ્રાગવિનાશઃસ્યાદાસક્ત્યાસ્યાદ્ગૃહારુચિઃ ॥૪॥ ગૃહસ્થાનાંબાધકત્વમનાત્મકંચભાસતે ॥ યદાસ્યાદ્વ્યસનંકૃષ્ણેકૃતાર્થઃસ્યાત્તદૈવહિ ॥૫॥ તાદૃશસ્યાપિસતતંગેહસ્થાનંવિનાશકં ॥ ત્યાગંકૃત્વાયતેદ્યસ્તુતદર્થાર્થૈકમાનસઃ ॥૬॥ લભતેસુદૃઢાંભક્તિંસર્વતોપ્યધિકાંપરાં ॥ ત્યાગેબાધકભૂયસ્ત્વંદુઃસંસર્ગાત્તથાન્નતઃ ॥૭॥ અતઃસ્થેયંહરિસ્થાનેતદીયૈસહતત્પરૈઃ ॥ અદૂરેવિપ્રકર્ષેવાયથાચિત્તંનદુષ્યતિ ॥૮॥ સેવાયાંવાકથાયાંવાયસ્યાસક્તિર્દૃઢાભવેત્ યાવજ્જીવંતસ્યનાશોનક્વાપીતિમતિર્મમ ॥૯॥ બાધસંભાવનાયાંતુનૈકાંતેવાસઇષ્યતે ॥ હરિસ્તુસર્વતોરક્ષાંકરિષ્યતિનસંશયઃ ॥૧૦॥

ઇત્યેવંભગવચ્છાસ્ત્રંગુહ્યતત્વંનિરૂપિતં ॥ યએતત્સમધીયીતતસ્યાપિસ્યાદ્દ્રઢા-રતિઃ ॥૧૧॥ ઇતિશ્રીવલ્લભાચાર્યવિરચિતાભકિતવર્દ્ધનીસમાપ્તા ॥

અથ સેવાફલ.

શ્રી કૃષ્ણાયનમઃ *ભજેગોપાલભુલીજીનજાણી, ॥ મનુષ્યજન્મકો એહીલાણી ॥૧॥ ગુરૂસેવાકરીભકિતકમાઇ, કૃપાભઇતબગનમેઆઇ ॥ આહીદેહસુગરોદેવા, દેહધરીકરીએહરિસેવા ॥ ૨ ॥ સુનોસતશેવાકિરિતી, કરેકૃપારાખેમનપ્રીતી ॥ ઉઠેપ્રાતશ્રીકૃષ્ણકોધાવે, જોઇમાગેતેહીફુલપાવે ॥ ૩ ॥ જીણેઠાકોરકોદરશનકીયો, જીવજન્મસુફલકરલીયો ॥ જોઠાકોરકીઆરતીકરે, તીનલોકબાકેપાઇનપડે ॥ ૪ ॥ જોઠાકોરકોકરે પ્રણામ, વૈકુંઠહેતીનકોનીજધામ ॥ જેહરજીકોસુગરેનામ, તાકોકુસલની પુરણકામ ॥૫॥ જોઠાકોરકોધ્યાનલગાવે, ધ્રુવપ્રલ્હાદકીપદવીપાવે ॥ જીને હરિકોચરણામૃતલીયો, વૈકુંઠમેઆપનોઘરકીયો ॥ ૬ ॥ જોહરીઆગેવાજીત્રબજાવે, તીનલોકકીરાજધાનીપાવે ॥ જોહરિજીકોસ્નાનકરાવે, ગર્ભવાસમાંકબહુનઆવે ॥ ૭ ॥ જોહરિકોકરેશણગાર, તાકોહેપૂરણ અંગીકાર ॥ જોઠાકોરકોદરપણદેખાવે, ચંદ્રસૂરજજાકોશીરનાવે ॥ ૮ ॥ જેઠાકોરકોતુલસીધરાવે, તાકીમેહેમાંકેહેતનઆવે ॥ જેઠારકોકીર્તનસુ-

---

* આ કીરતનનો કર્તા તે સૂરદાસ સ્વામી નામનો એક બ્રાહ્મણ હતો ને તે મથુરાંજીને આગરાની વચે ગઉઘાટ છે ત્યાં રેતો હતો તેને શ્રી મહાપ્રભુજીની ત્રીજી પરિક્રમામાં શ્રી મહાપ્રભુજીનાં દર્શન થયાં તે મોટો ભક્ત (સુરદાસ નામે વૈષ્ણવ) કેહેવાયછે ને તેણે ભાષામાં ઘણાજ ગ્રંથ બનાવ્યા છે.

આવે, તાકોહાહાકારનીકટએમાવે ॥૯॥ હરિમંદીરજેઠીપાકકરે, અંધકુપમે કબહુનપડે ॥ જેઠાકોરકીસેજબીછાવે, નીજપદવીપાઈકેદાસકહાવે॥૧૦॥ જેઠાકોરકોપારણેજુલાવે, સદાવૈકુંઠસુખઆપનેઘરકુલાવે ॥ જેઠાકોરકુ ઝુલાવેડોલ, નીતલીલામેકરેકલોલ ॥૧૧॥ ઉચ્છવકરેગનઆરતધારી, તાકેઆધીનશ્રીકુંજબીહારી ॥ જેઠાકોરકુભોગધરાવે, વહતોઆનંદપરમ નીતપાવે ॥૧૨॥ જોપદવીયશોદામાત, તાસુખકીકછુકહીનજાત ॥ ગુ- વાલમંડલીસોગોપાલજીઆવે. સોઠાકારકોસુખજેકહાવે ॥૧૩॥ જેઠાકોર- કોસ્વાદકરાવે, સોતાકોફલકબહીપાવે ॥ ગોકુલગોવર્દ્ધનલીલાગાવે, ચ- રણરજતબહીપાવે ॥૧૪॥ યમુનાંજલકોકરેજેપાંન, સોઠાકોરપેરહેની દાન ॥ જયાંવૈષ્ણવકીમંડળીહોવે, તાકીસંગતીદીનપ્રતીજોવે ॥ ૧૫ ॥ શ્રીભાગવતસુનેઆનંદકરી, તાકેહ્રદેવસેશ્રીહરિ ॥ જોઠાકોરકુંદેહસમરપે, ઉત્તમસૃષ્ટિજાનોપેતરપે ॥ ૧૬ ॥ મંદીરમેજેકરેબુહારી, કબહુનજોએ યમકીદ્વારી ॥ જીનહરિકીભરીગાગરીઆંની, જાહીવૈકુંઠઆપનીસ્થીતઠાની ॥ ૧૭ ॥ જેઠાકોરકોમંદીરલેપે, માયાતાકોકબહુનલેપે ॥ જેઠાકોરકો સીધોબીને, જીતનેતીરથતીતનેકીને ॥ ૧૮ ॥ જેઠાકોરકોબીનેફુલ, સદા બસેકાલીંદ્રીકુલ ॥ જેઠાકોરકીમાલાપરોવે, સોઈપરમભક્તિનીતહોવે ॥૧૯॥ જેઠાકોરકુંચંદનલાવે, ત્રીવીધીતાપસંતાપ ગટાવે ॥ જેઠાકોરકેપા- ત્રધોવે, સદાસર્વદાનીરમલહોવે ॥૨૦॥ જેહરીકીકીરતીસુખકરે, મુક્તિ આરતાકેપાઈનપડે ॥ શેવામાંજેઆલસકરે, કુકરહોયકેફીરફીરમરે ॥૨૧॥ મનસેજોસેવાઆચરે, તબહીશેવાપુરીપડે ॥ શેવાકોઆસરોકરીરહે, દુઃખ સુખદુરવચનસરવસહે ॥૨૨॥ શેવામાંજેઆલસલાવે, કોટીજન્મપ્રેતકો પાવે ॥ વેદપુરાણસંમૃતએંબભાખે, શેવારસશ્રીજળીધનરાખે ॥૨૩॥ શે-

બાકીહેચરશ્રુતરીત, શ્રીવીઠલનાથસેરાએપ્રીત ॥ શ્રીઆચાર્યજીપ્રગટબતાઇ, કૃપાભાઇતબસગમનભાઈ ॥૨૪॥ સેવાકોફલકહોનજાઇ, સુએસુમરેશ્રીવલ્લભરાઇ ॥ સેવાકોફલસેવાપાવે, સુરદાસપ્રભુરૂદેસભાવે ॥૨૫॥ ઇતિસેવાફલસુરદાસકૃતસંપૂર્ણ.

અથ શ્રીગોકુલાષ્ટકં.

શ્રીકૃષ્ણાયનમ ॥ શ્રીગોપીજનવલ્લભાયનમ ॥ શ્રીમદ્ગોકુલસર્વસ્વંશ્રીમદ્ગોકુલમંડનં ॥ શ્રીમદ્ગોકુલદ્રકતારા શ્રીમદ્ગોકુલજીવનં ॥ ॥ ૧ ॥ શ્રીમદ્ગોકુલમાત્રેશ શ્રીમદ્ગોકુલપાલક ॥ શ્રીમદ્ગોકુલ લીલાબ્ધી શ્રીમદ્ગોકુલસંશ્રય ॥ ૨ ॥ શ્રીમદ્ગોકુલજીવાત્મા શ્રીમદ્ગોકુલમાનસં ॥ શ્રીમદ્ગોકુલદુઃખઘ્નઃ શ્રીમદ્ગોકુલવીક્ષીત ॥ ૩ ॥ શ્રીમદ્ગોકુલસૌંદર્યશ્રીમદ્ગોકુલસત્ફલં ॥ શ્રીમદ્ગોકુલપ્રાણ શ્રીમદ્ગોકુલકામદ ॥ ૪ ॥ શ્રીમદ્ગોકુલરાકેશ શ્રીમદ્ગોકુલતારક॥ શ્રીમદ્ગોકુલપદ્માલી શ્રીમદ્ગોકુલસંસ્તુત ॥ ૫ ॥ શ્રીમદ્ગોકુલસંગીત શ્રીમદ્ગોકુલલાયસ્યકૃત ॥ શ્રીમદ્ગોકુલભાવાત્મા શ્રીમદ્ગોકુલપોષક ॥ ૬ ॥ શ્રીમદ્ગોકુલહૃત્સ્થાનૂ શ્રીમદ્ગોકુલસંવૃત ॥ શ્રીમદ્ગોકુલદૃક્પુષ્ટ શ્રીમદ્ગોકુલમોદીત ॥ ૭ ॥ શ્રીમદ્ગોકુલગોપીશ શ્રીમદ્ગોકુલલાલીત ॥ શ્રીમદ્ગોકુલભોગ્યશ્રી શ્રીમદ્ગોકુલસર્વકૃત ॥૮ ॥ ઈમાનીશ્રીગોકુલેશનામાનીવદનેમમ ॥ વસંતુસતતંચૈવલીલાચહૃદયેસદ ॥ ૯ ॥ ઇતીશ્રીવીરચીતં ગોકુલાષ્ટકં સંપૂર્ણ. ॥

અથ સિદ્ધાંત રહસ્ય.

શ્રાવણસ્યામલેપક્ષેએકાદસ્યાંમહાનીશી ॥ સાક્ષાદ્ભગવતપ્રોકતંતુ

દક્ષરણીચ્યતે ॥ ૧ ॥ બ્રહ્મસંબંધકરણાતસરવેષાંદેહજીવયો ॥ સરવદો-
ષનીવૃત્તીરહીદોષાં:પંચવીધારસ્મૃતા ॥ ૨ ॥ સહજાદેસકાલોતથાલોકવેદની-
રૂપીતા ॥ સંયોગજારપર્શજાશ્ચનમંતવ્યાકથચન ॥૩ ॥ અન્યથાસર્વદોષા-
ણાંનનીવ્રતીકથયનઅસમરપીતવસ્તુનાંતસ્માદ્દરજનમાચરેત્ ॥૪ ॥ નીવે-
દીભી:સમરપ્યૈવસરવકુય્યાદીતીસ્થીતી ॥ નમતંદેવદેવસ્યસામીભુકતસમર
પણં ॥ ૫ ॥ તસ્માદાદૌસર્વકાર્યંસરવવસ્તુસમરપણંદત્તાપહારવચનંતથાચ
સકલંહરે ॥ ૬ ॥ નગ્રાહ્યમીતીવાક્યંહીભીન્નમારગપરંમતં ॥ સેવકાનાંચ
યાલોકેવ્યવહારપ્રસીધ્ધ્યાતી ॥ ૭ ॥ તથાકારયસમરપ્યૈવસરવેષાંબ્રહ્મતા-
તત ॥ ગંગાત્વંસરવદોષાણાંગુણદોષાદીવરણના ॥ ૮ ॥ ગંગાત્વેનનીરૂ-
પ્યાસ્યાતદ્દદત્રાપીચવહ્રી ॥ ૯ ॥

અથચતુ:શ્લોકી.

શ્રીકૃષ્ણાયનમઃ ॥ શ્રીગોપીજનવલ્લભાયનમઃ સર્વદાસર્વભાવેનભજ-
નીયોવ્રજાધીપઃ ॥ સ્વસ્યાયમેવધર્મોહીનાન્યઃ કવાપોકદાચનઃ ॥૧॥ એવં
સદાસ્મકરતવ્યંસ્વયમેવકરીષ્યતી ॥ પ્રભુઃસર્વસમર્થોહીતતોનીશ્ચીતતાંવ્ર-
જેત ॥૨॥ યદીશ્રીગોકુલાધીશોધૃતઃ સર્વાત્મનાહ્રદી ॥ તતઃકીમપરં
બ્રૂહીલૌકીકઈર્વૈદીકઈરપી ॥૩॥ અતઃસર્વાત્મનાશશ્વદ્ગોકુલેશ્વરપાદયો
સ્મરણંભજનંચાપીનત્યાજ્યમીતીમેમતી ॥૪॥

ઈતીશ્રીમદ્વલ્લભાચાર્યવરચીતાચતુઃશ્લોકી સંપૂર્ણ ॥

સમાપ્ત

જાહેર ખબર

આ પુસ્તક તથા બીજી હરેક જાતનાં પુસ્તકો
તથા મોઢ બ્રાહ્મણ તથા મોઢ વાણી-
આનું ધર્મસ્થાન થોડા દહાડામાં
બહાર પડશે. જેઓને આ-
હક લેવાની મરજી હોય
તેઓએ નીચેને ઠી-
કાણે મળવું
જણાવું.

મવાડી. માધવજી પ્રેમજી.
ઠે. અમદાવાદ મધ્યે શાહપુરમાં
વસ્ત.ચેલજીની પોળમાં.

આ પૂઠું ઉપરથી ચોહોડજો